

Úti beszámoló

J. Fekete Melinda

Talking to People

2023. július 3-14.

Dublin, Írország

Képzőhely: English Matters

Kurzusom kiválasztásakor fontos volt számomra, hogy lehetőleg angol nyelvterületre menjek, hiszen angol szakosként nyelvtudásom szintentartása elengedhetetlen. Elsősorban civilizációs ismeretekkel és azok átadásának módszertanával foglalkozó képzést kerestem, hiszen az előttem álló tanévben számomra újdonságként célnyelvi civilizációt kezdtem el tanítani. A fentiek mellett Írországot azért tartottam jó választásnak, mivel kíváncsi voltam rá, hogy sajátos történelmi múltjából milyen kulturális és állampolgári attitűdök fakadnak.

A képzés helye Dublin legtörténelmibb pontja, a Trinity College volt. Szintén ezen a kampuszon sikerült szállást szereznem, és az étkezést is meg lehetett oldani helyben. Mindezt pedig a belváros szívében, ahonnan bármilyen szabadidős vagy az oktatáshoz kapcsolódó külsős programot is könnyedén el lehetett érni.

A képző intézmény (English Matters) nagyon komolyan vette az interkulturalitást, valamint az Erasmus program által képviselt értékeket. Első olyan képzésem volt, mely során ezeknek nem csak a gyakorlati megvalósítása történt, hanem a képzés elején és végén egy-egy igen motiváló plenáris előadással tudatosítottál is bennünk, hogy minek a részesei és nagykövetői vagyunk.

Az első nap programját igen formabontónak találtam. A már említett előadás és a gyakorlati tudnivalók ismertetése után egyfajta Eurovíziós fesztivált hirdettek: az egy országból érkező, de különböző kurzusokon résztvevőknek elő kellett adniuk valamilyen dalt a hazájukból. (Mi, három társammal együtt „természetesen” a tavaszi szél vizet áraszt kezdetűt választottuk, amivel nagy tetszést arattunk.) Mondanom se kell, ezzel sokaknak ki kellett lépniük a komfortzónájukon, ugyanakkor ez kiváló ötletnek bizonyult arra, hogy a nagyon különböző nyelvi szinten levő résztvevők (hiszen az English Mattersnek volt A2-B1 szintű nyelvi kurzusa is) mindegyike részt tudjon venni a feladatban. A sok-sok vidám pillanat mellett a legemlékezetesebb az volt, amikor az egyetlen ukrán résztvevő kiállt elénekelni nemzeti himnuszukat, amit a meghatódott közönség vastapssal fogadott.

A nap második részében Írország és Dublin történelmébe és kultúrájába kaptunk bevezetést rendhagyó formában. Különböző nemzetek képviselőiből összeállított vegyes csoportokban kellett olyan feladatokat megoldanunk, melyekhez nyakunkba kellett vennünk a várost, fényképeket és videókat készíteni, megtalálni egy-egy táblát, épületet vagy feliratot, helyiekkel beszélgetni. Újabb alkalom a komfortzónából való kilépésre, ráadásul az egyes pontok teljesítését egy, addig általam ismeretlen applikációra (Seesaw) kellett feltölteni. (A képzés során végig ezt a platformot használtuk, a kötelezően vezetett reflektív munkanaplót is ezen keresztül nyújtottuk be, de informális kapcsolattartásnak is eszközévé vált.)

Az ígéretnek és a várakozásomnak megfelelően a képzés az ír történelem és kultúra sokféle aspektusát magában foglalta. Amit hiányoltam, az valamiféle kronologikus áttekintés volt, de lehetséges, hogy a tudatos módszertani döntés eredménye volt, hogy a különféle mozaikokat nekünk

kelljen összerakni. A képzés szerves részét képezték a vezetett múzeumlátogatások, egy kirándulás, a hagyományos író hangszerek és sportok kipróbálása is.

Az egyik legkarizmatikusabb előadónk az egyetem irodalomprofesszora volt, aki szigorúan vett feladatán kívül (írók és költők bemutatása) beszélt arról is, hogy a vizsgákon hogyan adnak számot irodalmi tájékozottságukról a diákok. Érzékelve, hogy ez a téma mennyire felkeltette a – főleg kelet-európai – tanárok érdeklődését, a következő közös alkalom jelentős részét ennek a kérdésnek szentelte, konkrét feladatlapok és értékelési útmutatók bemutatásával. Számomra az volt a legérdekesebb ebben, hogy a központosan kijelölt feladatokban – és persze a tananyagban - milyen nagy hangsúllyal szerepel a kortárs irodalom, hogy a kérdések szinte mindegyike önálló gondolkodást, elemzőkétséget követel, és hogy milyen meglepő és korszerű szempontok jelennek meg köztük, például a fenntarthatóság.

Elvárt tanulási eredményeim teljesültek. A komoly elméleti tartalmak mellett számos gyakorlati fogást is megismertünk, melyek aktív tanulásra serkenthetik a diákokat. Szinte valamennyi témát olyan korszerű, játékos vagy kooperatív módszerrel dolgoztunk fel, melyek könnyedén behozhatóak saját óráimra. Mindezzel pedig nem csak szakmailag épültünk, hanem szinte észrevétlenül formálódtak olyan kapcsolatok, melyekből a későbbiekben is tudunk mind emberileg, mind szakmailag profitálni.

Az utolsó napra csoportos záróbeszámolókat kellett készítenünk, melynek formája és hangvétele kötetlen volt. Ezáltal beleláttunk a többi csoport kétheti munkájába is, és nekünk is hasznos volt az összefoglaló visszatekintés a sajátunkra.

Sok kulturális élményben is volt részem, ezek egy része a tananyagba épült, másik részét magam fedeztem fel.